

БОЛКА ЗА РУСЕ

Все пропадат птиците, ни една не остана.
А пък трябва ни вест от левия бряг на Дунав,
че заплахата вече не се цели в кръвта ни,
по сърцата не бие и в очите не лумва.

Не пристига вестта. Жертвено в Русе я чакат.
Тъй децата се раждат и прохождат край мама.
И в просъница нощем вече горко оплакват
светлината на безкрайната красива измама.

А реката снагата си извечна протяга,
както някога - не за смърт, а за надежда.
Но дори на мъртвите от погледа не убягва
как мостовете между сърцата мъглата реже.

Пак тежи небето отровено над главите ни.
Пак сънуваме тъжно с болка и изненада:
над водата покрусени гълъбите прелитат
и от човките им маслинени клонки падат.

1987